

Küçük KAÇAK ŞEYLER

yazan
EDA YİĞİT

resimleyen
AYŞEGÜL BABALI

Doğan
Çocuk

Küçük KAÇAK ŞEYLER

YAZAR
EDA YİĞİT

RESİMİ YAZAN
AYŞEĞÜL BABALI

Herkesin köşesinde eğlendiği Alp'in de odasında bir yığın ödev yaptığı sıkıcı akşamlardan biriydi. Kitapların en az resimli, en çok yazılı olan sayfalarına denk geldiği yetmezmiş gibi bir de tatil anıları çıkmıştı başına. Oysa şu an en sevdiği araba yarışı oyununda ortalığı toza dumana katmış veya çekmeceye çıkarılmayı bekleyen oyunlarıyla hasret gideriyor olabilirdi. Belki tüm bunlara dolaba sakladığı abur cuburlar da eşlik ederdi.

Bu güzel hayaller, salondan gelen kahkaha sesleriyle bir anda kayboldu. Alp neye güldüklerini anlamasa da evdekilerin keyiften dört köşe olduğu belliydi.

BU HAKSIZLIIIIIK!

Alp'in isyanı uzay boşluğunda yankılandı ama evdekilerden onu duyan olmadı. Binbir güçlükle masadaki ödev dolu yığına yöneldi. Defterine ulaştıktan sonra karışıklığı bir kenara bırakıp kaleme sarıldı. Bilirsiniz ne kadar çabuk yazarsanız o kadar çabuk biter! Hele o ilk kelimeyi yazabilerseniz bu iş neredeyse tamam demektir. Tabii o ilk kelimeyi yazmak, en sevdiğin çizgi filme denk gelmek kadar zordur.

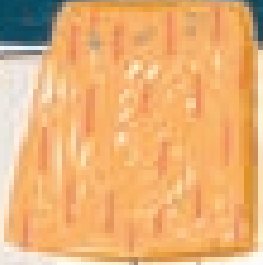
Alp, sayfaların kenarına çizdiği ayaklı balığa, garip saçlı bulutlara ve dev böceklere ara verip sonunda bir şeyler yazmayı başardı. Tatilden kalan birkaç anısını zihninden sayfalara kovalayıp işi kısa sürede bitirdi. Bu zaferi tablette birkaç oyunla taçlandırarak yatağına girecekti ama olabilecek en korkunç şey olmuştu: **Tabletinin şarjı bitmişti!**

Alp'in yorgun gözleri daha fazla dayanamadı ve oracıkta uykuya yenildi. Gece yarısını geçiyordu. Sokak lambasının ışığı, masanın üstündeki dağınıklığı aydınlatıyordu. Odaya derin bir sessizlik hâkimdi. Sonra birden... **Bir çıtırtı, bir hışırtı, bir kıpırtı** duyuldu.

O da ne! Defterden yere kadar uzanan bir halat... Daha ne olduğunu anlamadan sarı kazaklı ve pala bıyıklı yusuvarlak biri önderliğinde sırasıyla uzun ince, kanca gibi ve solucan kadar kıvrak bazı işaretler indi sayfadan.

“Arkadařlar daha sessiz olalım, Alp’i uyandıracaksınız,” diye fısıldadı yuvarlak.

Kanca gibi olan, “Uyanırsa ne olur ki, biz gitmeye kesin olarak karar vermedik mi?” diye sordu.

Nokta, virgöl, ünlem ve soru işareti bir gece
Alp'in ödevinden firar etti.

Eh, olacağı da buydu. Alp onları uygun yerlerde kullanmayı hep unutuyordu. Noktalama işaretleri yeni yerler bulmak için gidince, Alp'in ödevi tam bir karmaşaya dönüştü. Anlamli cümleler kurmak için Alp onları geri getirmenin bir yolunu bulmalı. Peki, dört küçük kaçak şey nereye kayboldu?

**Noktalama işaretleri ve dildeki önemli rolü hakkında
eğlenceli bir hikâye...**

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkında yönetmeliğin beşinci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

